

Landschapsuitjes in de Lopikerwaard

Bij hennep denk je al gauw aan hasj en illegale praktijken. Maar een paar eeuwen geleden werd er touw van gemaakt en was hennep teelt een belangrijke bron van inkomsten voor veel boeren in de Lopikerwaard. Wim Boestens fascinatie voor dit soort historische feiten, bracht hem op het idee om landschapsuitjes aan te bieden waarin mensen niet alleen kennismaken met de natuur in de Lopikerwaard, maar ook met oude ambachten.

De hele dag in touw

‘Weet jij hoe ze vroeger touw maakten?’, vraagt de WBL voorzitter enthousiast. ‘En velen met jou ook niet. Daarom lijkt het me zo leuk om de geschiedenis van oude ambachten te verbinden aan de prachtige natuur, wandel- en fietspaden en andere bezienswaardigheden van de Lopikerwaard en dat aan te bieden als landschapsuitjes.’

Heel wat uren werk heeft Boesten er al inzitten. Samen met Herman Boonenkamp zocht hij naar partijen die aan wilden haken bij zijn idee. En dat is gelukt. Zo zijn Abrona en Recreatie Landschap Rosenboom in Benschop de uitvalsbasis voor een aantal arrangementen. Wordt de IJsselsteinse bibliotheek verantwoordelijk voor de administratieve afhandeling en het geven van informatie. En is polderwachter Marcel Blekendaal verantwoordelijk voor de inhoudelijke opzet van de uitjes en de ontwikkeling van de website. Op landschapsmenu.nl staan inmiddels filmpjes van zes heel verschillende arrangementen.

Zwaan kleef aan

‘We hebben een subsidie van Leader (Europees subsidieprogramma voor plattelandontwikkeling) ontvangen en een bijdrage van de provincie Utrecht, vertelt Boesten. ‘Daarvan leiden we bijvoorbeeld eigen gidsen op. Zodat zij de deelnemers straks van al-

les kunnen vertellen over het ontstaan van het landschap, de natuur en de geschiedenis.’ Wim hoopt dat als het project wat bekendheid krijgt, meer ondernemers zich aanmelden. ‘We staan open voor iedereen die iets leuks aan te bieden heeft. Ik zie het als een soort zwaan kleef aan project.’

De Polderwachter

Foto: Miranda Spek

Polderwachter Marcel Blekendaal houdt kantoor in het C-Fordt in Maarsseveen. Een ‘werk’ uit 1881 aan de rand van de Bethunepolder en onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Rondom het fort grazen drie pasgeboren landgeitjes. ‘Ze komen ons maai-team versterken’, lacht Ble-

kendaal. Hij noemt zichzelf een wandelend kunstwerk. Waarom eigenlijk? 'Ik schilder het landschap', legt hij uit. 'Niet met verf, maar met verhalen. De polder fungeert daarbij als achtergrond. Ik wil mensen verwonderen. Of er nu een groep ambtenaren voor me staat of een schoolklas, het kan bij iedereen en dat geeft veel voldoening.'

Van landmeten tot tenen vlechten

De WBL benaderde Blekendaal om mee te denken over de inhoud van de landschapsuitjes. 'Het is de bedoeling dat mensen de schoonheid van het landschap van de Utrechtse Waarden ontdekken, maar ook zelf iets doen. En zo zijn we op oude ambachten gekomen.'

Het resulteerde in zes verschillende arrangementen: Van de boer op met een IJsselsteinse boer tot een rondleiding bij een eendenkooi in Blokland. Maar ook landmeten of iets maken van wilgentenen onder leiding van kunstenaar Jan van Schaik. 'Elk arrangement heeft naast het uitoefenen van een oud ambacht ook een wandeling met een gids en koffie of lunch op

een leuke locatie', vertelt Blekendaal. 'Zelf trek ik de polder in. Onderweg lees ik verhalen voor en geef een speedcursus polsstokspringen.'

Voorproeven

Voor de website officieel de lucht in gaat en mensen de arrangementen kunnen gaan boeken, organiseert de WBL samen met de polderwachter een publiekspresentatie op 13 april. 'Mensen kunnen dan "komen proeven" van de arrangementen.' Wat Blekendaal betreft is er veel mogelijk. Zo werkt hij met de Stichting Struinen en Vorsen een idee uit om iets voor bewoners van de Vinexwijk Leidsche Rijn te organiseren. Hij kan nog uren doorpraten, maar zijn volgende afspraak is er. Lachend rondt de polderwachter het interview af: 'Dit project is een grote verrassing. We zien wel waar het naartoe gaat.' De jonge landgeitjes maken onder het toezien oog van hun moeder vrolijke bokkensprongen. Maar op de foto... nee, dat willen ze niet. Snel nemen ze de benen.

Miranda Spek

'Landschapsuitje' bij Willeskop

Foto: Jan Reijnders